

saavidt staa altsaa Spørgsmaalet i nogen Forbindelse med den foreliggende Sag. Spørgsmaalet dreier sig om Udskillelsen af Kirkesanger- og Skolelærerembedet. Jeg erindrer, at dette Spørgsmaal af et Par Medlemmer af Kirkekommissionen — hvoraf den ærede Rigsdagsmand var det ene — blev indbragt i denne, og at deres Forslag der modte en meget venlig Modtagelse, idet de allerfleste Medlemmer sluttede sig dertil. Dette Forslag gik i to Hovedretninger, hvoraf den ene var den, at enhver Skolelærer og Kirkesanger, som maatte ønske det, skulde, naar han i sit Sted kunde stille en Mand, som Præsten og Menighedens Flertal fandt at kunne være tjent med, kunne frigjøre sig for sine Kirkesangerforretninger, men, vel at mærke, saaledes, at han selv skulde lønne den Vedkommende. Hvad dette Punkt angaar kan der vistnok ikke være nogen som helst Tvivl, og det er ganske sikkert, at en Bestemmelse i den Henseende vilde kunne fremtræde uden nogen som helst Vanskelighed; men paa den anden Side er det dog forekommet mig, at denne Bestemmelse alene er noget for lille til at lade en saadan almindelig Ordning af Sagen fremtræde. Jeg kan ikke let tænke mig, at der, hvis en Skolelærer og Kirkesanger skulde ønske at fritages for Kirkesangerforretningerne, og han kunde enes med Præsten og Menigheden om en Mand, som han vilde lønne, vilde rejse sig nogen som helst Indsigelse derimod. Jeg vilde derfor finde, at der, da noget Saadant altsaa allerede iforveien kan siges at finde Sted, kun vilde være gjort et overmaade ringe Fremskridt ved at fremskalde en saadan Bestemmelse. Hvad derimod angaar en Udskillelse, der ikke har sin Grund i vedkommende Lærers Døst, frembyder der sig forskjellige Vanskeligheder, og da navnlig ogsaa det økonomiske Spørgsmaal om, hvorvidt den paagældende Lærer billigtvis skulde kunne berøves en Del af sine Indtægter, eller hvorledes de fornødne Penge skulde bringes tilveie. I den Anledning har der fundet forskellige Forhandlinger Sted, navnlig ogsaa fremskaldte fra Ministeriets Side, og derved ere disse Vanskeligheder komne stærkere og stærkere frem, men jeg vil ikke sige, at jeg derfor har opgivet at søge dem løste, og denne Lovs

Fremkomst kunde som sagt give yderligere Anledning dertil, saaledes at jeg ogsaa af Hensyn dertil vil tage dette Spørgsmaal frem igjen. Hvorvidt der maatte være Anledning for Thinget til at komme med Forslag i den Henseende, ligesom ogsaa, hvorledes min Stilling vil blive ligeoverfor slige eventuelle Forslag, skal jeg her lade staa hen. Jeg vil kun i Almindelighed sige, at jeg, hvad Thinget vistnok erkjender, stiller mig med største Redebønhed og Velvilte overfor de Forslag, som jeg paa nogen Maade tror at kunne slutte mig til, og at jeg ikke, ogsaa naar de komme fra Thingets Side, betænker mig paa at gjøre Mit for at faae dem fremmede; men jeg maa dog henholde mig til den Bemærkning, der ogsaa kom fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgfreds (Høgsbro), nemlig at man ikke maa betragte denne velvillige Modtagelse saaledes, at man derfor skulde kunne indbringe en hel Del andre og nye Ting i Loven. Det er ganske vist, at min Modtagelse af Loven kun angaar den Skikkelse, hvori den nu foreligger, og ligesaa vist som jeg tror, at Thinget har erkjendt og ligesledes i Fremtiden vil erkjende min gode Villie til at gaa ind paa Forslag, naar jeg tror at kunne gjøre det, ligesaa vist tror jeg, at Thinget vil have erfaret og ligesledes i Fremtiden vil erfare, at jeg skal vide bestemt at staa fast ved saadanne Leiligheder, hvor jeg tror ikke at kunne gaa ind paa, hvad der fremkommer. Jeg skal saaledes strax udtale, at hvis man vil bringe Spørgsmaalet om Valgmenigheder og Frimenigheder ind i denne Lov, vil jeg ikke kunne give den mit Samtykke, og jeg skal forklare Grunden dertil, saafremt dette Spørgsmaal virkelig maatte komme frem ved denne Lovs Behandling. Min Opfattelse af Loven knytter sig altsaa til den Betingelse, at den i det Væsentlige vedbliver at være, hvad den nu er.

Madsen: Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgfreds (Høyer-Møller) spurgte Forslagsstillerne om, af hvem Tilladelsen til at benytte Sognets Kirke skulde begjæres. Jeg skal svare dertil, at det har været Forslagsstillerens Mening, at det skulde være af Sognets Præst. Der staa jo ogsaa i § 8,